

I. Działania wspierające autonomię dziecka podczas czynności higienicznych

- Zapewnianie spokojnej, bezpiecznej i intymnej atmosfery podczas czynności higienicznych.
- Informowanie dziecka o wykonywanych czynnościach oraz ich kolejnych etapach.
- Zachęcanie dziecka do samodzielnego mycia rąk, twarzy i zębów – adekwatnie do jego możliwości.
- Umożliwianie dziecku aktywnego udziału w czynnościach związanych z toaletą.
- Pozwalanie dziecku na samodzielne próby rozbierania i ubierania się.
- Respektowanie granic dziecka i jego potrzeby prywatności.
- Dostosowywanie tempa czynności do indywidualnych potrzeb dziecka.
- Umożliwianie dziecku dokonywania prostych wyborów (np. wybór ręcznika, mydła).
- Wspieranie dziecka słownie i emocjonalnie podczas zmiany pieluchy.
- Traktowanie trudności dziecka jako naturalnego etapu rozwoju.

II. Działania personelu wspierające samodzielność dziecka podczas posiłków

- Zapewnianie spokojnej i przyjaznej atmosfery podczas spożywania posiłków.
- Zachęcanie dziecka do samodzielnego jedzenia bez przymuszania.
- Dostosowywanie konsystencji i formy posiłków do wieku i możliwości dziecka.
- Udostępnianie bezpiecznych naczyń i sztućców dostosowanych do wieku dziecka.
- Pozwalanie dziecku na jedzenie rękami jako naturalny etap nauki.
- Respektowanie tempa jedzenia i sygnałów głodu oraz sytości dziecka.
- Modelowanie właściwych zachowań poprzez wspólne spożywanie posiłków.
- Ograniczanie wyręczania dziecka do sytuacji koniecznych.

- Akceptowanie zabrudzeń jako elementu nauki samodzielności.
- Współpraca z rodzicami w zakresie wspierania samodzielnego jedzenia.

III. Zadania dotyczące interakcji z dziećmi zgodnie z zasadami instytucji opieki

- Zwracanie się do dzieci z szacunkiem i używanie języka dostosowanego do ich wieku.
- Budowanie relacji opartych na poczuciu bezpieczeństwa i zaufania.
- Aktywne słuchanie dzieci i reagowanie na ich potrzeby emocjonalne.
- Wspieranie samodzielności i inicjatywy dziecka w codziennych sytuacjach.
- Unikanie pośpiechu, oceniania i porównywania dzieci.
- Stosowanie pozytywnych wzmocnień zamiast kar i krytyki.
- Respektowanie indywidualnego tempa rozwoju każdego dziecka.
- Informowanie dziecka o planowanych czynnościach i zmianach.
- Postępowanie zgodnie z procedurami, standardami i wartościami obowiązującymi w placówce.
- Współpraca z zespołem oraz rodzicami w celu zapewnienia spójności oddziaływań.

IV. Nawiązywanie relacji, reagowanie werbalne i niewerbalne, komunikowanie aktywności w ciągu dnia

- Nie zmuszamy dzieci do siadania przy stole, jeśli nie mają potrzeby jedzenia.
- Uprzedzamy dzieci, że zbliża się pora posiłku, pozwalając im dokończyć zabawę.
- Zapraszam dzieci do wspólnego nakrywania do stołu i sprzątania po posiłku.
- Dajemy dzieciom tyle czasu na posiłek, ile potrzebują.
- Nie nagradzamy dzieci za zjedzenie posiłku, ani nie karzemy za odmowę
- Szukamy kontaktu wzrokowego (nie zmuszając do wzajemności) podczas rozmowy z dzieckiem.
- W trakcie rozmowy z dziećmi staramy się być na ich wysokości, kucając lub siadając obok.

- Uważnie obserwujemy to, co robią dzieci, nazywając to, co widzimy.
- Dopasowujemy swoje zachowanie- ton głosu, wyraz twarzy, poziom entuzjazmu- do tego, co wyrażają dzieci.
- Jesteśmy gotowi do pomocy, jeśli dzieci tego potrzebują.
- Stwarzamy warunki do samodzielnego podejmowania decyzji przez dzieci.
- Pozwalamy dzieciom na popełnianie błędów i zachęcamy do samodzielnego ich naprawiania/rozwiązywania problemów, jeżeli są na to gotowe.
- Akceptujemy wyrażanie emocji przez dzieci.
- Jesteśmy uważni na trudne momenty dzieci (zmęczenie, przestymulowanie) i wspieramy je, aranżując zmiany w otoczeniu, dostosowując ton głosu i styl interakcji do sytuacji.
- Respektujemy chęć dziecka do przerywania interakcji i czekamy, aż wyrazi ono chęć wznowienia kontaktu.
- Rozpoznajemy i nazywamy reakcje emocjonalne dzieci oraz własne.
- Przypominamy dzieciom werbalnie lub niewerbalnie (gestem lub używając znaków graficznych) o następnym punkcie w planie dnia.
- Uprzedzamy dziecko o działaniu, które będzie podejmowane z jego udziałem i czekamy na jego odpowiedź (werbalną lub niewerbalną), żeby mieć pewność, że dziecko rozumie sytuację.